

Циган на сповіди

Степан Руданський

Раз задумав циганчук
Гріхи сповідати.
Іде просто до попа,
Приходить до хати.
Оглядає – ні попа,
Ні слуги бог має,
А в горосі, у печі,
Сало закипає.
Циган сало із горшка,
Живо із пекарні,
Через цвинтар позадгузь
Та й до паламарні.
В паламарні, як на гріх, –
Шапка на кілочку;
Він і шапку потягнув,
Сховав у куточку
Та й тогді вже до попа
Гріхи сповідати.
Ото піп йому дає
Хреста цілувати.
Поцілував циганчук;
Піп його питає,
А той йому всі гріхи
І оповідає:
«Та й сьогодні, – каже, –
Нагрішив потроху:
Ранком вигнав я свиню
З чужого гороху.
А у церкві шапку зняв!...» –
Говорить несміло.
А піп йому: «То не гріх!
То добрее діло!»
Добре, добре, нехай так,
По «Буди господне».
Піп до шапки, – але ба!
І місце холодне...

Піп – додому, до горшка,
Де кипіло сало,
І там йому лиш горох –
А сала не стало.
І промовив старий піп:
«Оже ж признавався!
А я, старий та дурний,
І не догадався!»